

Postulasti tibi sapientiam.

Léctio libri primi Regum

3, 5. 7-12

In diébus illis:

⁵ **A**ppáruit Dóminus Salomóni per sómnum nocte
dicens:
«Póstula quod vis, ut dem tibi».

[6]

⁷ Et ait Sálomon:
«Dómine Deus meus,
tu regnáre fecísti servum tuum pro David patre meo.
Ego autem sum puer parvus
et ignórans egréssum et intróitum meum;
⁸ et servus tuus in médio est pópuli, quem elegísti,
pópuli infiníti,
qui numerári et supputári non potest præ multitudíne.
⁹ Da ergo servo tuo cor dócile,
ut iudicáre possit pópulum tuum
et discernere inter bonum et malum.
Quis enim potest iudicáre
pópulum tuum hunc multum?».

¹⁰ Plácuit ergo sermo coram Dómino
quod Sálomon rem huiuscémodi postuláset,

¹¹ et dixit Deus Salomóni:
«Quia postulásti verbum hoc
et non petísti tibi dies multos
nec divítias aut ánimam inimicórum tuórum,
sed postulásti tibi sapiéntiam
ad discernéndum iudícium,

¹² ecce feci tibi secúndum sermónes tuos
et dedi tibi cor sápiens et intéllegens,
in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit
nec post te surrectúrus sit». — Verbum Dómini.